

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ: İSTANBUL BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ 12. HUKUK DAİRESİ

TÜRK MİLLETİ ADINA

Taraflar arasında görülen davada İstanbul 7. Asliye Ticaret Mahkemesince verilen 04/12/2017 tarih ve 2015/923 E.- 2017/861 K. sayılı kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, istinaf isteminin kısmen kabulüne dair İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 12. Hukuk Dairesi'nce verilen 01/11/2018 tarih ve 2018/222 E.- 2018/1339 K. sayılı kararın Yargıtay'ca incelenmesi davalı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe, layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkilinin davalı bankanın Beylikdüzü Şubesinden imzalanan Genel Kredi Sözleşmesi karşılığında 1.100.000,00 TL limitli 3 yıl ödeme süreli ticari kredi kullandığını, müvekkilinin çektiği kredinin tamamını 25/12/2013 tarihinde kapatmak istediğini, davalı bankanın anaparaya işletilen faiz dışında erken kapatma komisyon ücreti, BSMV ve dosya masrafı adı altında ücretler talep ettiğini, bu ücretlerin ödenmemesi halinde kredinin kapatılmayacağını davalı tarafından bildirildiğini, bu nedenle talep edilen ek ücretlerin ödenmek zorunda kalındığını, müvekkiline imzaladığı sözleşmenin bir nüshasının verilmediğini, davalının aldığı bedellerin BDDK ve diğer bankaların güncel uygulamalarına uygun olmadığını, sebepsiz zenginleşme hükümlerine göre müvekkiline iadesi gerektiğini ileri sürerek, fazlaya dair haklar saklı kalmak ve bilirkişi aracılığı ile alacak tespit edildiğinde artırılmak kaydıyla erken kapama komisyon ücreti, BSMV, ipotek fekki, dosya masrafı adı altında alınan şimdilik 10.000.- TL ücretin tahsil edildiği günden itibaren işleyecek ticari faizi ile müvekkiline iadesine karar verilmesini talep etmiş, 15/11/2017 havale tarihli ıslah dilekçesi talebini 29.391,49 Euro'ya yükseltmiştir.

Davalı vekili, davacıdan tahsil edilen tüm masrafların davacının bilgisi ve onayı dahilinde tahsil edildiğini, davacının kredi kullanmadan önce ön bilgi formunu imzaladığını, bu form ile birlikte davacıya sözlü bilgi verildiğini, davacıdan alınan ücretlerin Bankacılık Kanunu, ilgili diğer mevzuat hükümleri ve bankacılık genel uygulamalarına, imzalanan sözleşme ve tebliğ hükümlerine uygun olduğunu, davacının tahsilat tarihi itibarıyla dava konusu alacağa faiz işletilmesi talebinin de yerinde olmadığını savunarak, davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece, iddia, savunma, bilirkişi raporu ve tüm dosya kapsamına göre, ticari kredilerde erken kapama komisyonunun %2 ile %5 arasında değiştiği, erken kapama tazminatının diğer banka uygulamaları ve bilirkişi görüşünde dikkate alınarak %5 olarak değerlendirilmesinin makul olduğu, kredi tahsis ve kullanım işlemlerinin bankanın asli fonksiyonlarından biri olduğundan buna ilişkin maliyetlerin kredi faizi içinde yer alması gerektiği, bu sebeple davalı bankaca davacıdan kredi tahsis komisyonu ve istihbarat ücreti adı altında tahsil edilen ücretlerin iadesinin gerektiği gerekçesi ile davacının davasının kabulü ile ıslahla ve taleple bağlı kalınarak 17.891,49 Euro fazla alınan erken kapama tazminatının ve 11.500,00 Euro alınan kredi istihbarat ücretinin temerrüt olmadığından dava tarihi olan 18/09/2015 tarihinden itibaren, 3095 sayılı Yasa'nın 4-a maddesi gereğince devlet bankalarının 1 yıl vadeli euro mevduatlarına verdikleri azami faiz oranı ile birlikte davalıdan alınıp davacıya verilmesine karar

verilmiştir.

Karara karşı, davalı vekili tarafından istinaf kanun yoluna başvurulmuştur.

İstanbul Bölge Adliye Mahkemesince, taraflar arasında akdedilen 23/08/2013 tarihli Genel Kredi Sözleşmesi'nin 6.4 maddesinde erken ödeme komisyon oranının kararlaştırılmamış olduğu, mahkemece davalı bankanın Merkez Bankasına erken kapama komisyon oranlarını bildirip bildirmediği yönünde bir araştırma yapmadığı, ancak davalı tarafça mahkemece kabul edilen oranın üzerinde bir oranın Merkez Bankasına bildirilmiş olduğu yönünde bir iddia ileri sürülmediğinden mahkemece emsal banka uygulamaları araştırılarak %2-%5 oranında erken kapama komisyonu alındığının tespit edilerek %5 oranın makul bir oran olarak kabul edilip buna göre fazladan ödenen erken kapama komisyon oranının tespitinde ve bu talebe ilişkin davanın kısmen kabulünde bir isabetsizlik olmadığı, dava dilekçesinde TL cinsinden talepte bulunulmuş iken, daha sonra maddi hata yapıldığı belirtilerek euro cinsinden para birimi ile talepte bulunulması ile mahkemece maddi hata yapıldığı kabul edilerek eksik harcın tamamlanmasında bir hata olmadığı, bankacılık teamüllerine göre ilk kredi kullandırımında yapılması gereken istihbarat, haberleşme ve operasyonel vs. gibi işlemlerin bir maliyeti bulunduğundan müşteriden "Kredi Tahsis ve İstihbarat Ücreti" adı altında ücret talep edilebileceği, taraflar arasında akdedilen sözleşmenin müşteriden alınabilecek komisyon, ücret ve masrafları düzenleyen 6/1-2-3 maddesinde talep edilebilecek komisyon oranları belirtilmemiş olmakla birlikte, kredi tutarının yaklaşık %1'i oranındaki ücretin emsal banka uygulamalarına göre orantılı ve makul olduğu, mahkemece bu talep yönünden davanın reddi gerektiği gerekçesi ile davalı vekilinin istinaf başvurusunun kısmen kabulüne, İstanbul 7. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2015/923 Esas-2017/861 Karar sayılı ve 04/12/2017 tarihli hükmünün kaldırılmasına, davanın ıslah edilen haliyle kısmen kabulüne, 17.891,49 Euro Erken Kapama Komisyonu'nun dava tarihinden itibaren işletilecek 3095 sayılı Kanun'un 4-a maddesi uyarınca Devlet Bankalarının 1 yıl vadeli euro mevduatlarına verdikleri azami faiz oranı ile davalıdan tahsiliyle davacıya ödenmesine, fazlaya ilişkin istemin reddine karar verilmiştir.

Karar, davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

1- İlk Derece Mahkemesince verilen karara yönelik olarak yapılan istinaf başvurusu üzerine HMK'nın 355 vd. maddeleri kapsamında yöntemince yapılan inceleme sonucunda Bölge Adliye Mahkemesince esastan verilen nihai kararda, dosya kapsamına göre saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kurallarına aykırı bir yön olmadığı gibi HMK'nın 369/1. ve 371. maddelerinin uygulanmasını gerektirici nedenlerin de bulunmamasına göre, davalı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan sair temyiz itirazları yerinde değildir.

2- Dava, davalı banka tarafından kredi kullandırımı ve kredinin erken kapatılması sırasında alınan ücretlerin davalı bankadan istirdadı istemine ilişkindir. Davacı vekili, dava dilekçesinde fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla şimdilik 10.000.- TL'nin tahsil edildiği günden itibaren işleyecek ticari faizi ile davalıdan tahsilini istemiştir. Bilahare 15/11/2017 tarihli dilekçesi ile 10.000.- TL üzerinden açtıkları davayı 29.391,49 Euro olarak ıslah etmiş 10.000.- TL üzerinden yatırılan harç, yargılama sırasında tamamlanmıştır. İlk derece mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiş, anılan karara karşı davalı tarafça yapılan istinaf başvurusunun Bölge Adliye Mahkemesince kabulüyle ilk derece mahkemesince verilen karar kaldırılarak yazılı gerekçeyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Somut olaya uygulanması gereken 6098 sayılı TBK'nın 99. maddesi (BK 83. md) uyarınca konusu para olan borç ülke parasıyla ödenir. Ancak ödemenin ülke parası dışında başka bir para birimiyle ödenmesi kararlaştırılmış ise alacak ödemenin bu para birimiyle veya ülke para birimiyle ödenmesini istemede

seçimlik hakka sahiptir. Ancak yenilik doğurucu nitelikteki bu hakkın kullanılmasıyla birlikte hakkı kullanan kişi bu karardan geri dönemez. Somut olayda davacıdan davalı Banka tarafından döviz cinsinden erken kapama komisyonu alınmış ise de, davada TL cinsinden talepte bulunan davacı alacaklının yargılama sırasında bu tercihten dönerek ıslah dilekçesi vererek borcun yabancı para üzerinden tahsilini isteyemeyeceği gözetilerek sonucuna göre karar verilmesi gerekirken Mahkemece hatalı değerlendirmeye dayalı olarak yazılı şekilde yabancı para üzerinden hüküm tesisi doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yukarıda (1) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalı vekilinin sair temyiz itirazlarının reddine, (2) numaralı bentte açıklanan nedenlerle, davalının temyiz isteminin kabulü ile Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA, HMK'nın 373/2. maddesi uyarınca dava dosyasının Bölge Adliye Mahkemesi'ne gönderilmesine, ödediği peşin temyiz harcının isteği halinde temyiz eden davalıya iadesine, 12/11/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY BA KANLI